

काङ्क्षी m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 336, a, No. 790.
 काङ्क्षार (von काङ्क्षार) adj. von der weissen Wasserlilie kommend: वाता: KUVALAJ. 110, b.
 काङ्क्षायण (sic) m. N. pr. eines Mannes; pl. SAṂSK. K. 184, a, 2.
 किंवदन्ती Sprichwort: किंवदन्तीक सत्येयं वा मतिः सा गतिर्भवेत् so v. a. der Glaube macht selig ASHTV. 1, 11.
 किंवर्णा (किम् + वर्णा) adj. von welcher Farbe BṆĀG. P. 11, 5, 19.
 किंवरीय BṆĀG. P. 10, 51, 13.
 किंवृत्त wohl eher der hinterdrein sagt: was ist geschehen? d. i. der sich überrumpeln lässt, unvorsichtig.
 किंशिल KĀṬH. 40, 3.
 किंसाखि, nom. सखा Spr. 3085.
 किंमुहूद् (किम् + मु०) m. ein schlechter Freund Spr. 2439.
 किंस्तुत्र m. = किंतुत्र WEBER, GJOT. 27. VARĀH. BRH. S. 99, 5, 3.
 किंकिदिव, किंकिदीवि HALĀJ. 2, 92; vgl. UGĀVAL. zu UṆĀDIS. 4, 56.
 किंकिटा KĀṬH. 13, 11, 12.
 किंकार (von किंकार) Diener sein, — werden: किंकरति सुरा: ÇATR. 14, 81.
 किंकार 1) f. ई Dienerin KATHĀS. 105, 77. BṆĀG. P. 10, 16, 53. किंकारपाणि mit den Händen den Diener machend, dienstbereite Hände habend, selbst Hand anzulegen bereit MBH. 3, 303. Die den Diener kennzeichnende Frage किं कारवाणि was soll ich thun? war die Veranlassung seines Namens. — 3) N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's KATHĀS. 118, 5.
 किंकार्तव्यता, कर्तव्यतयानधेषु पुरोगेषु स्थितेषु RĀGA-TAR. 4, 220.
 किंकार्यता KATHĀS. 80, 50.
 किंङ्किणी 1) Z. 2 lies रय st. रय. — 3) N. pr. einer Göttin: सत्व Verz. d. Oxf. H. 94, a, 42.
 किंकिरात 3) n. die Blüthe HALĀJ. 2, 52.
 किंक्ते (किम् + कृते) weshalb, wozu KATHĀS. 71, 79.
 किंचन्य (von किंचन Etwas) n. Besitz: आकिंचन्येन मोतो ऽस्ति किंचन्येनास्ति वन्धनम् MBH. 12, 11901.
 किंचित्पाणि (किंचिद् + पा०) m. ein best. Gewicht, = कर्ष ÇĀṆĀG. SAṂH. 1, 1, 17.
 किंचिद् Etwas als best. Maass = acht Handvoll Schol. zu ÇĀṆĀG. GAṂH. 1, 14, 11. KĀṬJ. ÇR. 345, N. 1; vgl. u. पुष्कल 4) a) und कुञ्चि.
 किञ्चुलक m. = किञ्चुलक H. an. 2, 31.
 किञ्ज (किम् + 1. ङ) adj. wer weiss von wem abstammend, von niedriger Herkunft: मन्ये किञ्जमहं वाम् BHATT. 6, 133.
 किञ्जल्लक 1) Z. 1 lies m. n. st. m.; Z. 6 lies युर्वञ्जकिञ्जल्लका.
 किञ्जल्लिकन् lies mit Staubfäden versehen.
 किटिवरवदना (कि० - वर + वदन) f. N. pr. einer buddhistischen Gottheit WILSON, Sel. Works 2, 12. fg.
 किट्ट vgl. तिल०, तैल०.
 किञ्च = किटिम Schol. zu PAṆĀV. BR. 2, 17, 3.
 किण 1) KATHĀS. 83, 28, 31. असंज्ञातकिपास्त्रान्धः सुखं स्वपिति गौर्गलिः Spr. 850.
 किणव 1) SARVADARÇANAS. 2, 7. Schol. zu KĀṬJ. ÇR. 19, 1, 20. तण्डुल०

(mit Umstellung der beiden Glieder) gaṇa रावदन्तादि zu P. 2, 2, 31.
 कितव 2) Z. 4 lies 110 st. 111.
 किंतुत्र vgl. किंस्तुत्र.
 किंदेव (किम् + देव) m. Halbgott BṆĀG. P. 11, 14, 6.
 किंनर 1) neben किंदेवा: und किंपुरुषा: BṆĀG. P. 11, 14, 6. किंनरी = किंपुरुषी R. 7, 89, 3. — 4) किंनरा MED. k. 188.
 किंनामक (von किम् + नामन्) adj. (f. ० नामिका) welchen Namen führend SĀH. D. 124, 10.
 किम् 2) a) किं ब्रूमः प्रुचिताम् was sollen wir noch von der Lauterkeit reden? Spr. 3020. — c) γ) विधातुर्देषो ऽयं न च गुणानिधेस्तस्य किमपि nicht im Entferntesten aber seine Spr. 5262. — η) Spr. 1611. Z. 7 lies 72, 4 st. 126. — ι) (पः) न मूर्द्धतः कटुकान्याह किंचित् durchaus nicht Spr. 4907. — λ) किम्, किं वा, किं तु in der Frage Spr. 672.
 किमधिकरण (किम् + अ०) adj. f. आ worauf zu beziehen (fragend). किमधिकरणाः सन्तु च प्रुचः Spr. 2351.
 किमभिधान (किम् + अ०) adj. welchen Namen führend Spr. 2981.
 किमर्थ, अत्रकासः किमर्थो ऽयम् LA. (II) 56, 1.
 किमाचार (किम् + आ०) adj. welchen Wandel führend R. 7, 62, 1.
 किमाधार (किम् + आ०) adj. worauf beruhend Spr. 2351.
 किमायुम् (किम् + 2. आ०) adj. welches Lebensalter erreichend R. 7, 51, 9.
 किमाहार (किम् + आ०) adj. welche Nahrung zu sich nehmend R. 7, 62, 1.
 किमिच्छक MĀRK. P. 126, 23. 30. m. Bez. einer best. Kasteiung, durch die man erlangt was man wünscht, 2. 8. 17. 19. fg.
 किंपाक 2) इदं तत्किंपाकहुमफलमिवातीव विरसम् Spr. 2379. पालं किंपाकवृत्तस्य धाङ्गा भवति नेतरे 276. MĀRK. P. 10, 31 (किंपाकफल gedr.). n. die Frucht Spr. 5092.
 किंपुरुष 1) किंपुरुषी f. R. 7, 88, 22. किंपुरुषीकृत 24. किंपुरुष so v. a. Affe, da Hanumant das Haupt derselben genannt wird, BṆĀG. P. 11, 16, 29. Ila wird ein Kiṁpurusha, genannt Sudjumna, und ist abwechselnd einen Monat Mann und einen Monat Weib, MATSJA-P. in VP. 349.
 किंपुरुषीय adj. von किंपुरुष Verz. d. Oxf. H. 345, b, 29.
 किंप्रभु (किम् + प्रभु) m. ein schlechter Herr Spr. 2439. 3085.
 1. किंप्रमाण (किम् + प्र०) n. welcher Umfang: किंप्रमाणेन मम वंशो भविष्यति R. 7, 51, 9.
 2. किंप्रमाण (wie eben) adj. welchen Umfang habend: काश्य R. 7, 94, 23.
 किंभृत्प (किम् + भृ०) m. ein schlechter Diener Spr. 2439.
 किंमन्त्रिन् (किम् + मन्त्रिन्) m. ein schlechter Minister Spr. 2350. 3086.
 किम्मूरी N. pr. eines Geschlechts HALL 158.
 कियत् 2) सत्तः कियत्तः einige wenige Edle Spr. 3529. तपितस्वधनायास्मै वयं ददाः कुतः कियत् so v. a. dem geben wir Nichts KATHĀS. 61, 307. कियन्मात्रे कृतो ऽनेन संरम्भो ऽयं कियान् so v. a. einer solchen Kleinigkeit wegen ein solcher Lärm! 63, 139. कियन्ति पयोसि überaus viel Wasser Spr. 1813.
 किर vgl. मृत्किरा.
 किरण 3) Bez. von 23 best. Ketu VARĀH. BRH. S. 11, 10. — 6) Titel eines zum Çaivadarçana gehörigen Buches SARVADARÇANAS. 89, 18 (vgl. करण). किरणाव्यतल (über Architectur) citirt von BHATTOTP. zu